

2.6. Tecvid Öğretiminde Teori ve Uygulama Birlikteliği

Tecvid, Kur'an-ı Kerim'i aslına ve usulüne uygun olarak okuma becerisi kazandırmayı amaçlayan; harflerin mahreç ve sıfatlarından bahseden bir ilimdir. Tecvid ilmi, Kur'an tilâvetinin şeklini, ölçüsünü ve ilkelerini ortaya koyan bir ilim dalı olarak hem nazari (teorik) bilgileri hem de bu bilgilerin tatbikatını (uygulamasını) öğretir.²⁸

Kur'an tilâvetinde asıl hedef, Allah'ın kelamını Peygamberimize indirildiği şekilde, aslına uygun olarak okuyabilmektir. Bu hedefin gerçekleşmesi de tecvid ilminin belirlediği ölçülerin iyi bir şekilde kavranmasına ve tilâvet esnasında bu ölçülerin dikkatli ve özenli bir şekilde uygulanmasına bağlıdır. Bu nedenle Kur'an öğretiminde tecvidin teorik bilgileri verilirken uygulama boyutu ihmal edilmemeli, öğrenilen bilgilerin seçilen ayetler veya bölümler üzerinde uygulaması yapılmalıdır. Yüzünden okuma ve ezber çalışmalarında da uygulama ihmal edilmemeli, öğrencilerin yaptığı hatalarla ilgili kısa açıklamalar yapılmalı ve doğru uygulama yerinde gösterilmelidir.

Kur'an öğretimi yapılırken medlerin ölçüsü, gunne ve idgamların miktarı gibi teorik bilgiler, örnek okuyuşlarla uygulamalı olarak pekiştirmeli ve zaman zaman bunlar tekrar edilmelidir. Tecvid öğretiminde konular öncelik ve kullanışlılık sırasına göre öğretilmelidir.²⁹

Tecvid Öğretiminde Ana İlkeler

Tecvid öğretiminde belirli ıstılahlara, kalıplaşmış ifade ve deyimlere yer verilmeli, ancak anlatımda sade, kolay ve anlaşılır bir dil kullanılmalıdır.

Tecvid öğretiminde teori ve uygulama arasında iyi bir denge kurulmalıdır.

Tecvid öğretiminde görsel, işitsel ve interaktif öğretim materyallerinden aktif bir şekilde yararlanılmalıdır.

Tecvid uygulamasında görülen yaygın hatalar üzerinde zaman zaman durulmalı, bunlarla ilgili farklı etkinliklere yer verilmelidir.

Öğrencilerin ileride öğretici olma ihtimalleri göz önünde bulundurularak onlara iyi bir tecvid öğretim metodu kazandırılmalıdır.

28 Abdurrahman Çetin, Kur'an Okuma Esasları, s. 75-76.

29 Mehmet Adıgüzel, Kur'an Öğretim Metotları ve Öğreticilik Vasıfları, s. 211.